

N:o 89.

Ank. till Riksd. kansli den 11 april 1905, kl. 3,30 e. m.

Memorial, i anledning af Andra Kammarens återremiss å statsutskottets utlåtande n:o 62, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående brobyggnad öfver Lule älf vid Trångforsen.

(2:a U. A.)

Sedan Kungl. Maj:t i en till Riksdagen den 3 februari 1905 aflåten proposition (n:o 45), under åberopande af bifogadt utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen medgifva, att, till anläggning af en landsvägsbro öfver Lule älf vid Trångforsen i enlighet med en af öfversten m. m. O. J. F. Wijnblad därför upprättad plan, anslag måtte utöfver det belopp, 22,980 kronor, hvarmed de väghållningsskyldiga i Öfver Luleå och Edefors socknars väghållningsdistrikt förpliktats till ändamålet bidra, kunna från af Riksdagen till understödjande af brobyggnader och, företrädesvis mindre, hamnbyggnader samt upprepning af åar och farleder beviljade medel anvisas utan iakttagande af de för denna fonds anlåtande i allmänhet stadgade villkor, hade statsutskottet, till hvars förberedande behandling nämnda proposition öfverlämnats, i afgifvet utlåtande (n:o 62), efter att hafva återgifvit fördragande departementschefens yttrande till åberopade statsrådsprotokollet, för egen del anfört följande:

»Af förestående utredning framgår, att de väghållningsskyldige i

Öfver-Luleå och Edefors socknars väghållningsdistrikt genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i Norrbottens läns utslag den 15 oktober 1903 förpliktats dels att bidraga till ifrågavarande brobyggnad med ett belopp af 22,980 kronor — motsvarande en tredjedel af den beräknade kostnaden för brobyggnadens utförande på ett med hänsyn till den vanliga landsvägstrafiken tillfredsställande sätt — dels att mot åtnjutande af sedvanligt statsanslag bygga nödiga tillfartsvägar till bron enligt därtill uppgjort förslag och dels att för framtiden underhålla såväl brobyggnaden som de därtill ledande tillfartsvägarna. Om än den förmån, som tillförsäkrats de väghållningsskyldige därigenom att de berättigats att såsom stöd för landsvägsbron använda de för den invid liggande järnvägsbron uppförda bropelarna, skulle kunna gifva anledning till den fordran, att de väghållningsskyldiges kontanta bidrag till brobyggnaden blefve förhöjdt, har likväl utskottet — särskildt med hänsyn därtill att de väghållningsskyldige åtagit sig att för all framtid underhålla brobyggnaden, oaktadt denna med afseende å dess belägenhet i närheten af försvarsverken vid Boden är afsedd att utföras i större dimensioner än för de väghållningsskyldige varit behöfligt — ansett sig icke böra ifrågasätta några ökade förpliktelser för de väghållningsskyldige.

Utskottet får alltså hemställa,
att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må af Riksdagen bifallas.»

Hvad utskottet sålunda hemställt har af Första Kammaren bifallits, hvaremot Andra Kammaren beslutit att till utskottet återremittera detta ärende.

Med anledning af hvad sålunda förekommit får utskottet hemställa,

att Andra Kammaren behagade i denna fråga fatta beslut.

Stockholm den 11 april 1905.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.